

NOVINE

Pobožen, družbeni, pismeni list za vogrske Slovence.

PRIHAJA VSAKO NEDELO.

Čena Novin na leto je vsakoml za njegov naslov 8 K.
Škafne od deset vec 6 K.

Naročniki k Novinam brezplačno dobijo vsaki mesec
„Marijin List“ i na konci leta „Kalendar Srca Jezušovoga.“

Čena ednega dreboa je doma 10 filerov.

VREDNIK:

KLEKL JOŽEF

pleb. v Dolencih, NAGYDOLÁNY, Vasmegeye.

K temi se more pošlati naročnine i vel dopiel, ne
pa v tiskarno ali v Črenšovce.

Lastnik i izdajatelj Novin i Marijinoga
Lista je Klekl Jožef vp. pleb. v Črenšovcih, Cserföld, Zalamegye.

V. nedela po vüzmi.

Či kaj bodete prosili Očo vu mojem imeni, da vam. Jan. XVI.

Jezuš je slobod jemao od apoštolov. Obečo je njim, da Duh sveti nje včio bode na vse, ka de njim potrebno znati. Oča njim tudi vse da, ka do ga prosili vu Jezušovom imeni. Tak njihova „radost puna“ bode, ar poslušatev njihove molitve je potrdi vu veri, potrdi njihove vupanje i bode je navdušavala na delo.

Molitev vu Jezušovom imeni Oča zato poslušne, ar Jezuš po v nebo stoplenji naš zagovornik i srednik bode pri božem tronuši. Dokeč je na zemlji, so ne mogli vu njegov m imeni prositi, ar delo zveličanja je ešče ne bilo izvršene, nego zdaj vu njegovom imeni od Oče vse milošče dobijo.

Jezuš je znovič glaslo, da je od Oče zišao i nazaj k njemi ide, tolažo je nje, naj se ne žalostijo, či odide, tem bolje naj božje odredbe molijo i se njim povolno podvržejo.

Trak nebeske svetlosti je presveto apoštolo, spoznajo, da je nebeska pravda, da Jezuš svet ostavi i se k Oči povrne. „Zdaj znamo, ka vse znaš i ne je potrebno tebi, ka bi te štoj pitao. Po tom verjemo, ka si od Boga zišao, so njemi pravli vučenicke. I na slednjoj poti so položili vero, močno vero vu Kristuši, da je od Boga.

Ne pozabimo Kristušovih reči, da kaj bodemo prosili Očo vu njegovom imeni, da se nam. Vsikdar pred očmi držimo te reči, posebno pa zdaj te dni, križne dni, kda bodemo s križami na pole šli, bodemo šli h kapelam, h križam na njivah i pod milim nebom bodemo prosili, da nas Bog občuva vse nesreče, küge, da nam Bog obarje naše pole od toče, od lagojega nebeskoga zburkanja, od škodljivih stvaric.

Bodemo prosili, da nam vse obilno da, krüh, živež, tiho roso, lepo vremeu i krščanski mir.

Hodmo na procesije. Dosta nika ne zamudimo. Pa či včasi zamudimo, že notri prinesemo. Ništerni človek nönč mreti ne de meo čaša. Pa de si mogo vzeti. Ob drugim si moremo zmisliti, da delo naše samo teda kaj vala, či na njo božji blagoslov pride. Za blagoslov se moremo Bogi moliti. Ne je zapoved cerkvena, nego je krščanska navada, lepa pobožnost.

Bojna.

22. april. Na tirolskom topovski boji. Na zahodnom bojišči so angluši napadali. Vse kaže, da angluši i francozi, da flandrško obrežje obrauijo, protiofenzivo začnejo. Zdajšnji položaj je, da Nemčija ali Anglija — eden more spadneti. Naša usoda je zvezana s Nemčijov. Naši vojaki so že na Belgijškom. V Lüttichi so se dugi vlaki prek pelali. — Obstrelanje Pariza že 29 dnih trpi, mrtvih je 118, ranjenih 236. — Rusija je že vse k redi postavila, da se nemški zgrabljeni z Sibirskoga domo zvezijo. — Ka je s mirom rumunskim? Ne morejo ga lekar sklenoti, ar sami pogodbeniki edne stranke bolgari, törki i naši med sehom se ne morejo pogoditi. Bolgari bi dobili Dobrudžo, törki se bojiyo premočnoga soseda i prijatla bolgara, nazaj želejo on pas — zemljo, štero so prve bolgarom dali. Bolgari želejo Konstanco i Solun, to pa naši i Nemci ne morejo privoliti. Što ga zna, či ne za rumunskoga mira volo je spadno bivši zunanji minister grof Czernin? V Berlinu se guči od odstopa državnoga tajnika dr. pl. Kühlmann. Nemčija je poslala v Bukarest dr. Helffericha, naj pomaga i razplete vozal.

23. april. Generališ Kornilov je pozajeo Jekaterinedar. Na zahodnom bojišči topovski boji, nemški pašacje ne napadajo. — Kral je Szterényi-ja zavüpo, da vkup postavi vlado. Vu političnih krogah se vupajo, da se njemi posreči. — Lord Inchape je govorio; Angluši i Belgijci so prelivali 4 leta skupno krv. Či de potrebno, bodo nadaljavali boj 14 ino tudi 40 let. Nemški mir je nemogoči. Na sveti, šteromi bi gospodarili Nemci, bi ne mogoče bilo ziveti. Boj se bode nadaljavo, dokeč de Anglija le še kakšo ladjo mela na moriji. Či jo preženejo z Francuškoga, ka se gotovo ne zgodi, te bodo ladje bojuvale, dokeč ne bo Nemčija popolnoma pobita. — Nemški letalec baron Richthofen se je 21. apr. vu zrak pusto i je ne nazaj prišo. Strelaj ga je zadeo z zemle. Vu njem je mro najimenitneši nemški letalec.

24. aprit. Anglušov napad na morji proti nemškomi pristanišči Ostende, Seebrüg. Pod obramba megle napravlene so naprej drli angluši. Šamo 40 mornavov ie prišlo na molo, na visokoj i voskoj steni so se od oboje strani s velkov britkostjov bili. Angluši so več malih ladjic zgubili, na njih je malo mornarov rešeno. — Szabo Istvan je interpeliro na deželnom spravišči za volo rekvizicije. Proti poljedelavcom celo bojno pelajo. Vojaki, častniki vojaški prehodijo deželo, žandarje so na veke za hrbtom kmeta. Razmečejo njemi postele, razlūčajo njemi gvant z omara. Tak delajo z njim, kak s kakšim razbojnikom. Novo odredjena vojaške rekvizicije dosta britkosti prinesejo med lūdstvo. Naše lūdstvo je do zdaj daleč stalo od puntarskoga mišljenja, nego britkost je tudi zrok, da se med poljedelavcami razširjava duh ruskih bojševikov.

Dom i svet. — Glási.

Vino. Tak se čuje, da vino za vojaštvo potrebno se pod zapor vzeme po maximal ceni 4,60 K.

Vojak je bio doma na dopusti. Piše mi: Bojni ne more konec biti, ar je mladina preveč pokvarjena. Dekle ka delajo, to je vö „z desetere zapovedi.“ Večer se vküp naberejo pa po vesi idejo kak psi. Vsakša ma vu žepki male gosle. Igrajo si, larmajo, popejvajo, norije majo...

30,000 žen je vu službi pri vojaštvu na bojnom poli i vu etapi.

Vu Nagyváradu so tržča Hirš Jožefa ob polnoči, kda je na železnico šo, porobili: Vzeli so njemi 211.150 K. Dva sta uniform mela. Ki na sled pripela, 4.000 K dobi.

Brezkršni den v Austriji? Arbeiterwille piše: Na mesto da bi falajček krūha, steri je većinoma iz polente, dobivali vsaki den, bodo krūh davali tri dni v tjedni na te način, da bomo dobivali krūh vedno za dva dni. Sedmi den (nedelja?) bo brezkršni den, den stradanja.

Sedem svetkov zbranih vu „Oberösterreich“, naime: Vüzemski pondelek, risalski pondelek, Svečnica, Ceplena Marja, Mala meša, Leopoldovo, Števanovo.

Mro je Pósfay (prvle Pollák) Pongrac v Soboti vu starosti 67. let. Pokopani je 25. aprila. Pokojni je dosta spravo Sobočkoj okroglini.

Mrstvo. Németh Vendel z Döbörhegya je na dopust domo prišo. Na Rabo je v mlin vozo. Na poti so ga morili, konja so izpregli, da je ne mogo kola dale peljati. Nika so ne porobili. Za pokojnim joče žena s sedmerov dečicov.

Austrijska vlada odredila novo rekvizicijo. Kda vidi, da že več dosta ne more naiti, pozava kmete, da silje i melo, ka je njim do zdaj dopuščeno i nihano bilo, prek püstijo za višjo ceno. Pseniso plačajo 15 koron dragše, kak do zdaj. To prej, na posodo (za zajem) bode dano, na konci maja nazaj dajo, te se vüpajo, da pride silje z Ukrajne. Zato pravi austrijski prehranjevalni minister, da zdaj od rok do vüst živemo. Več ne ga. Tak pravijo, da silje, nazaj dajo, nego nišče njim ne verje. Pa či včasi nazaj dajo, ma čas kmet vu kositvi i žetvi po krūh se voziti?

Nikelni 10 filerje so od 1. maja vu deželnih kasah i kancelarijaj i na dale sprimlejo.

Vojna uprava pobira že strelovode proti bliski pri cerkvah, na farofah.

Vdobleni so penezi vojaka Bežan Štefana 2 kor. — Gjörök Štefana žena z Bistrice poslala 4 kor.

Pošta. Cafek Marko. Kalendar Vam je poslani.

Breskvi.

Spisao: Gorski.

Mati! či vas je Bog dao, kúpite meni črevlje. Rad bi v zimi tudi v cérkev i v šolo hodo. Tak se je molo svojoj materi máli devet let star Vanček. Tiho zdihávanje je bio odgovor na to prošnjo. Tak siromaška kučarca, kak Slivnjekova Méca kak bi mogla zdaj svojemi deteti črevlje kúpiti! Mož že tri leta talijane plodi pri Soči, ona se pa domá vojsküje more biti žmetneše, kak mož na bojišči. Zvün Vančeka ešče 4 vüst kriči: mati dajte! mati kúpite! Mati je dobro znála, ka vsako svoje dete ne more obütiti, ali Vanček on je te najveksi, on more meti črevlje, on more ze v cérkev hoditi... pa v šolo tudi. Preminočo leto je bos hodo do kolednih svétkov, ár je lepo vremen bilo. Gda se je pa vremen razbuntalo, je mogeo domá ostati. To je bila Vančeki velika žalost.

Prišlo je lepo sprotoletje. Toplo sunce sijalo i drevje začne cvesti. Cvele so tudi breskvi v ogradeci Slivnjekove Méce. Mati tá pela Vančeka i pravi: Vidiš dete moje, či Bog dopusti, z toga dobiš črevlje, Breskvi odám, kak lani naša betra i te ti kúpim črevlje.

Samo lepo Bogá moli, naj nam B g sád obdrži. Vanček pobožno proti nébi poglédne, lübeznivo obine drevo i veselo speva lepo slovensko pesem:

Rási rási rozmarin,
Ti deviški drág' spomin.
Rozmarin ima svoj düh,
Naj bo zelen al' pa süh.

Od onoga časa mao je Vanček vsaki den molo za obdržanje sada i celi den je okoli breskvi hodo. Glédao kak cveté, kak doli kaple cvetje i pokrilo je zemlo z belo — rdécim plaščom. Vanek se je ne vüpao niti na dolspadnjeno cvetje stopiti... Glédao je, kak se male breskvi zmetavajo, ali Bog moj, ništerne doli spadnejo! Jočeč brneži Vanek k materi i govori: mati breskvi dol kaplejo, ne bodeme nikaj meli. Ah! ka bi kapale, samo se čistijo govorila je mati. Vanek se pomiro i dale vüpo. Ali prišla je druga nevarnost. V leti je ednok veliki vehér postano, čarni oblaki se valajo na nébi... Vanek se strašno boji: toča pride...

Dabi dónok ešče te zvonar zvonio... V mérnem vremeni bi gotovno zvonio, ali zdaj, zdaj je vse tiho. Zvonovov nega, na bojišči nas bránijo, kak so nas ednok proti toči bránili. Ali Vanek je brezi zvonjenja, tudi molo: Bog obvari nam sad.

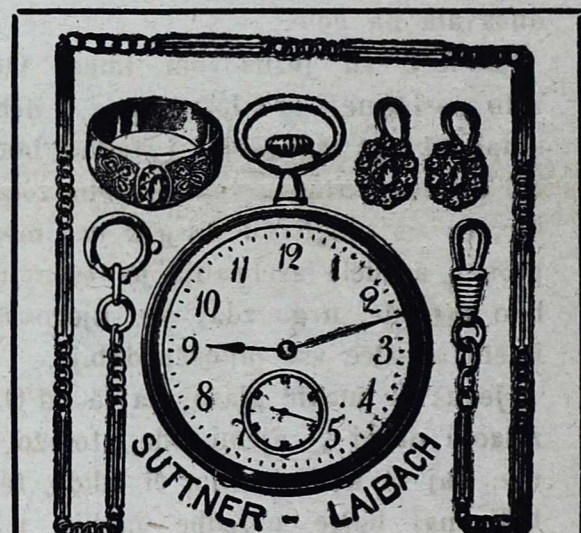
Bog poslühne njegovo molitev. Čarni oblaki se razplodijo, vehér več ne trosi drevo, henjao je.

Breskvi pomali se zorijo, i zrele grátajo. Veselo je bilo na njé glédati... Kak bi je Vanček rad jo! Ali zatajo se je. Nesmim jesti, ovak ne bodem imo črevlje i v zimi nemrem idti v cérkev. Bratom i sestram je včasi dao žnjih ali on je niti ne košao.

* * *

Prišo je veseli dén, breskvi so dol bráli. Botra je posodila edno veliko drevenko, v sterij je vsigdsr vrtanke prinesla, gda so krstitje obslühavali; mati lepo, pazljivo dol beré, zbriše vsako breskev i dene v drevenko. Puna drevenka je bila pa je ešče dosta ostalo na drevi.

Dale.

Dragocen dar za vse bralce!

S pozivom na to pratiko dobi vsakdo, kdor piše dopisnico na svetovno razpošiljalnico ur H. Suttner v Ljubljani 945. bogato ilustrovani, velelepi katalog ur, verižic, zlatnine, srebrnine in naj. lepših daril, kakor na primer: amuletev, škapulirjev, križev, krstnih in birmanskih daril. — Da bi ustregla splošni želji zvestin odjemalcev, je otvorila tvrdka Suttner posebni oddelek za koristne potrebščine, kakor na primer škarje, nože, zepne nože, britve, lasestrižne in brivske stroje, steklorezne demante itd. in se trudi tudi sedaj kljub zvišanim lastnim cenam in stroškom, računati blago vsem našim bralcem po najnižjih cenah. Ker nam pa okoliščine danes ko to tiskamo, onemogočujejo postaviti cene za vse predmete, ni bila tvrdka Suttner sedaj v položaju, navesti kakor doslej pri vsakem predmetu končno veljavne cene, toda uverjeni ste lahko, da Vam bode označila tvrdka Suttner, da si ohrani tudi v bodoče sloves najreelnejše tvrdke te stroke, ki ga uživa že leta, vedno najnižje cene, ako ji pišete za kateri predmet se zanimate. Le z nakupom budilnikov, nihalnih in stenskih ur, svetuje tvrdka Suttner v interesu bralcev čakati in naročiti te šele nekoliko po vojski, da ji bode mogoče oddajati budilnike, nihalne in stenske ure v oni znani, ceneni, solidni izvršitvi, kakor se izdelujejo v švicarski urarnici te tvrdke. Zepne ure in vse ostale predmete zamorejo naročiti bralci tudi sedaj pri tvrdki:

H. SUTTNER svetovna razpošiljalnica ur v Ljubljani št. 945.

